

Bollestad- varselet

Andreas W. H. Lindvåg, Per Anders Hoel og Ragnhild Grongstad

Bollestad-varselet

Innsendere:

Andreas W. H. Lindvåg, andreas.lindvag@vl.no

Per Anders Hoel, per.anders.hoel@vl.no

Ragnhild Grongstad, ragnhild.grongstad@vl.no

Publisert: 14. august til 27. september 2024.

Innhold:

1. Innledning: en avsløring som fikk konsekvenser	1
1.1 Det starter i Arendal	1
1.2 Bakteppet: overraskende sykmelding	2
2. Metode og etikk: bakgrunnsprat og anonyme kilder	3
2.1 Utfordring 1 i Arendal: få bekreftet opplysninger om varsel	4
2.2 Utfordring 2 i Arendal: Bollestad er taus og vi får konkurranse	5
2.3 Dagen derpå: Finn en som kan forsvare Bollestad	6
2.4 Tilbake i Oslo: Kuppanklager og innhold i varsel – valg vi tok	6
4. Etiske utfordringer ved å omtale anklagene i varselet	8
4.1. Hvorfor publisere varselets innhold?	8
4.2. Siden som mangler	9
4.3. Bollestad bidro fortsatt ikke	9
4.4. Varslernes identitet og detaljer om varslerne i artikkelen	9
5. Skjebnemøte, Bollestads avgang og relasjonsbygging som nøkkel	10
6. Det er ikke over når lederen går av: jakten på det fulle bildet	11
6.1 Løse tråder og et ømtålelig tema	12
6.2 Bollestads taushet og sykmelding – en stor utfordring	15
6.3 Den siste saken: KrFs konklusjon om varselet	16
7. Hva var nytt og hva ble konsekvensene – pluss et etisk dilemma	16
8. Andre særlige erfaringer og lærdommer fra arbeidet	17
Vedlegg	18

1. Innledning: en avsløring som fikk konsekvenser

14. august avslørte [Vårt Land](#) at Kristelig Folkeparti hadde mottatt et varsel om partileder Olaug Bollestad's lederstil. 22. august meldte [Vårt Land](#), som første avis, at Bollestad trakk seg som KrF-leder etter ni dagers mediestorm. 27. september satt vi punktum for deknningen vår av konflikten i KrF ved å [avsløre partiets konklusjon](#) i varslingssaken mot Bollestad.

Dessuten ga vi offentligheten [hele forhistorien](#) om hva som *egentlig* hendte før Bollestad's historiske avgang – på tross av partiets eget ønske om stram informasjonsregi og hovedpersonens taushet.

I denne metoderapporten forteller vi om hvordan vi arbeidet med «Bollestad-saken», som vi for enkelhets skyld omtaler den som her. Dette er ikke en historie om et planlagt graveprosjekt, men om en løpende rikspolitisk nyhetskamp, som etter hvert også ble til et undersøkende prosjekt. Målet vårt er å gi en presentasjon av hvordan vi vant nyhetskampen og valgene vi tok underveis for å komme til bunns i Bollestad-saken, samt å reflektere over styrker og svakheter ved arbeidet vårt.

1.1 Det starter i Arendal: en mistanke, en Dagen-kommentar og en kildesamtale

Mandag 12. august er to av Vårt Lands tre politiske reportere på plass i Arendal. Tredjemann skal ankomme dagen etter. På blokka står [Vårt Land og Dagbladets augustmåling](#), torsdagens partilederdebatt og å «snakke rundt» i den politiske andedammen som Arendalsuka er.

Det viktigste sporet vi ønsker å forhøre oss om, er Olaug Bollestad's sykefravær, som i praksis har vart siden juni og nå er [forlenget til 31. august](#). Tematikken er følsom, men i våre øyne har spørsmål for alvor begynt å melde seg: Hva er galt? Hvor lenge vil partilederens fravær vare? Rundt to måneder har gått og nå er det Dag Inge Ulstein som skal møte for KrF i torsdagens partilederdebatt. Kan KrF leve med at lederen er borte ved inngangen til et skjebnesvangert politisk år, der partiet skal kjempe for å komme over sperregrensen igjen? Hvilke konsekvenser har fraværet hennes for viktige prosesser, som å lande programmet KrF skal gå til valg på?

Slike spørsmål stiller vi politikere og ansatte i KrF, som vi møter i Arendal mandag 12. august. Der får vi signaler om at Bollestad's fravær sinker politiske avklaringer, deriblant i arbeidet med nytt partiprogram. Journalistisk gir dette blod på tann og behov for å snakke med sentrale aktører. Men fortsatt er det ingenting som tyder på at en av årets største politiske bomber snart skal detonere. Kildene vi møter mandag virker tvert imot rimelig avslappet. Lite visste vi at flere av dem bare dager i forveien

hadde vært aktører i et opprivende og hemmelig møtedrama om KrF-lederens fremtid.

Tirsdag 13. august skriver vi ferdig en planlagt gallupsak. Først samme ettermiddag melder vi en sentral KrF-kilde og ber om en prat. Målet vårt med samtalen er å få vite selve årsaken til at Bollestad er sykmeldt. Enten vi kan skrive om det eller ei, så er det nyttig info å ha. Vi avtaler å møtes klokka 18. Men før den tid tar ting brått en uventet vending.

Tirsdag ettermiddag overrasker Dagens sjefredaktør, Vebjørn Selbekk, ved å publisere kommentaren [«Dagen erfarer: Maktkamp og mistillit i KrF-ledelsen»](#). Der skriver Selbekk at relasjonen mellom Olaug Bollestad og generalsekretær Ingunn E. Ulfsten er «preget av tillitsproblemer».

Med dette skrus spenningen rundt KrF opp mangfoldige hakk i Arendal. Det er som om vi kan føle en samlet presse vende søkelyset mot partiet. Nå fremskyndes avtalen vår om en bakgrunnsprat med den sentrale KrF-kilden.

Selbekks kommentar har skapt røre og reaksjoner hos KrF sentralt. Erfaringsmessig kan det gi kilder behov for å av reagere og forklare. I bakgrunnspraten vår får vi mye ny informasjon om hva som har foregått i KrFs sentrale apparat det siste halvåret. Men én opplysning skiller seg ut: KrF har mottatt et skriftlig varsel om partileder Olaug Bollestad.

Vi ringer nyhetslederen vår og forteller om varselet. Foreløpig tror vi at vi er alene om å ha en klar bekreftelse på varselet, men vi antar at Selbekks kommentar vil ha satt andre redaksjoner på sporet. Nå begynner arbeidet med å komme oss fra opplysning til publisering. Mer om det om litt.

1.2 Bakteppet: overraskende sykmelding, men mistanke var sådd

Bollestads sykmelding i juni kom overraskende på Vårt Lands stortingsreportere. KrF-lederen var for lengst tilbake etter mannens slag sommeren i forveien og det gikk etter sigende bedre med ham. Bollestad hadde vært synlig i stortingsarbeidet om nye ordninger for landbruket våren 2024 og reist mye i partiet. Én forklaring som vandret blant enkelte stortingsjournalister var at fraværet denne gangen skyldtes noe annet familiært.

Men i tiden før hun ble sykmeldt hadde vi minst én anledning møtt på en Bollestad som virket sliten og litt «ute av det». I april og mai borret vi dessuten i noe annet som undret oss: Hvorfor tar det så lang tid før nestleder Dag Inge Ulstein avklarer om han går for en ny periode på Stortinget? Det siste halvåret hadde han fremstått som fjern og avkoblet den politiske dagsordenen i lange perioder.

Defor vakte forlengelsen av Bollestad's sykmelding ut august mistanke. Noe skurret. Et stortingsparti kan ikke gå mye lenger uten leder. Fredagen før Arendalsuka bestemte vi oss for å bruke «snakketid» i sørlandsbyen på å finne ut hvorfor Bollestad var sykmeldt og konsekvensene det kunne ha for partiet.

2. Metode og etikk: bakgrunnsprat og anonyme kilder

Bakgrunnssamtalen har vært et avgjørende redskap i arbeidet med Bollestad-saken. Å snakke med politikere og ansatte i partier «på bakgrunn» er et viktig redskap i politisk journalistikk. Kort fortalt innebærer det at forutsetningen for samtalen er at vi ikke kan sitere eller navngi kilden. Opplysningene vi får kan derimot inngå i kildegrunlaget vårt og bli omtalt i en nyhetssak. Dette vet erfarne politiske kilder som «snakker bakgrunn» med politiske reportere. Med uerfarne kilder bør premissene derimot gjøres klare.

For politikere og rådgivere gir slike samtaler en mulighet til å forklare egen politikk og parti. Målet deres kan være å unngå misforståelser, sette journalister i stand til å forstå nyanser og hva som «egentlig» skjer. Dette har begge parter interesse og nytte av. Ved å snakke bakgrunn kan journalisten dessuten få opplysninger, ledetråder og blanke nyheter.

I den politiske hverdagsjournalistikken kan slike samtaler munne ut i at kilden, eller en annen, til slutt uttaler seg ved navn i en artikkel. I avslørende politisk journalistikk er situasjonen som oftest en annen: Kilden nekter å snakke med oss uten løfte om anonymitet. Årsaken kan være frykt for represalier, for egen jobb og posisjon, eller for å ødelegge forholdet sitt til partifeller eller samarbeidspartnere. Skal vi komme til bunns i sporet vi undersøker, og skal forholdet vi ønsker å avdekke nå offentligheten, må det skje ved hjelp av anonyme kilder og bakgrunnssamtaler.

Dette stiller også noen metodiske og etiske krav til oss som journalister:

- **Vesentlighetsvurdering:** Er saken viktig nok til å rettferdiggjøre virkemiddelet?
- **Kildekritikk og -bredde:** Kilder er også aktører med sin egen agenda og sine egne interesser. De ønsker naturlig nok fremme sin versjon av fortellingen og lede journalisten i en retning – forme hens inntrykk av en situasjon eller motstander. Det stiller krav til kildekritikk og -bredde for å vurdere opplysninger. På trykk bør man også være åpen om det hvis det finnes ulike fortellinger og syn.
- **Sluttsiling – hva vi omtaler og hvordan:** I saker basert på anonyme kilder er det et journalistisk ideal å unngå personangrep og -karakteristikker. I stedet bør håndfaste og etterprøvbare opplysninger prioriteres. Også språklig bør

man være varsom med å «dra på» med forsterkende adjektiv og kraftuttrykk. Det samme gjelder bildebruk, særlig når saken går på person.

I arbeidet med Bollestad-saken bød noen av disse idealene, som også omtales i Vær Varsom Plakaten (VVP), på noen særlige utfordringer:

- For hvordan er du varsom med anonyme personangrep i en intern partikonflikt, som nettopp dreier seg om en persons oppførsel – og der vedkommende i tillegg er sykmeldt?
- Og hvordan tilstreber du kildebredde når hovedpersonen selv, Olaug Bollestad, i store deler av arbeidet ikke ønsker å bidra og begrunner det med at hun er syk? Og når førstehåndskildene er relativt få?

Vesentlighetsvurderingen var tilsynelatende den enkleste: Bollestad-saken var åpenbart av offentlig interesse. Den godtgjør i utgangspunktet bruk av anonyme kilder, slik vi ser det. Men også her kan det reises etiske innvendinger. For eksempel om Bollestads «rettsvern» og mulighet til å få varselet behandlet ferdig på ryddig og rettferdig vis.

Våre artikler om Bollestad-saken lever selvsagt ikke perfekt opp til disse idealene. Men i et undersøkende nyhetsløp som dette, ligger det etiske håndverket snarere i de løpende vurderingene av når det er forsvarlig og «godt nok».

Avslutningsvis om anonyme kilder: Vi mener at anonyme kilder er et legitimt virkemiddel i den avslørende – i blant også forklarende – politiske journalistikken. Det er ikke et virkemiddel forbeholdt ekstraordinære situasjoner, men et normalt arbeidsredskap, som er nødvendig for å avdekke vesentlige forhold som maktaktører ikke ønsker at skal komme fram.

2.1 Utfordring 1 i Arendal: få bekreftet opplysninger om varsel

Tilbake til tirsdag 13. august i Arendal: Etter gjennombruddssamtalen med den sentrale kilden sent tirsdag ettermiddag, vender Vårt Lands reportere tilbake til huset vi leier. Opplysningen vi sitter på er for sensitiv til å jobbe åpent med i Arendal sentrum og kilder som kan ha kjennskap til saken vil uansett være lettere å få i tale per telefon eller sms.

Nå begynner arbeidet med å få bekreftet opplysningen om varselet om Bollestads lederstil, men også én annen påstand kilden vår kom med: Varselet mot Bollestad skal ha skapt knute på tråden mellom henne og nestleder Dag Inge Ulstein. Dette skal ha bidratt til at Ulstein takket nei til gjenvalg på Stortinget.

Samtidig må vi være varsomme: Vi vet bare at KrF-ledelsen vet om varselet og at sentralstyre skal være kjent med at det pågår en formell prosess mot Bollestad. Vi tar nå kontakt med noen veldig få utvalgte nøkkelpersoner i KrF og bruker Vebjørn

Selbekk sin kommentar som brekkstang. Vi vet at kommentaren fra Dagens sjefsredaktør vil ha vakt reaksjoner. Innsalget vårt er at vi har fått noen opplysninger i kjølvannet av kommentaren, som tegner et mer utfyllende bilde. Vil ikke kilden prate, så presser vi på med at dette er muligheten til å korrigere eventuelle feil i bildet som nå setter seg. Hos én av kildene, som først ikke ville si noe, så får vi til slutt et tips om å kontakte en bestemt KrF-politiker.

Sent tirsdag kveld får vi politikeren i tale på telefon. Hen er svært forsiktig med å avsløre noe innledningsvis. Først når vi presser på og gjør det klart at vi vet at det er varslet og at sentralstyret skal ha blitt orientert, løsner det. Hen bekrefter at det har kommet en melding om kritikkverdige forhold som går inn i et varslerspor, at det dreier seg om Bollestadts lederstil og hvor de som skal ha kjent seg dårlig behandlet befinner seg i partiorganisasjonen. På flere andre punkter, er hen fortsatt taus, men gradvis mykner det og vi får litt mer info. Mer «menneskelige» spørsmål bidrar også til det. Vi avslutter med noen betryggende ord til kilden om vår vei videre med arbeidet vårt.

Opplysningene fra vår første kilde er nå bekreftet. Gitt vår kjennskap til KrF og de to kildene, er vår vurdering at vi nå har nyheten vår. Men vi kan ennå ikke publisere. Fortsatt gjenstår det å skrive artikkelen, innhente imøtegåelse fra Bollestad og andre som omtales, samt å sjekke at vi har forstått kildene våre riktig.

Onsdag morgen avtaler vi å snakke med en siste kilde tidlig på ettermiddagen. Deretter skriver vi ferdig et utkast til sak. I bakgrunnsamtalen får vi i praksis en tredje bekreftelse på varselet. Samtidig får vi motforestillinger mot at det skal være knute på tråden mellom Bollestad og Ulstein, som vi arbeider inn i artikkelen. Nå begynner arbeidet med å få tilsvar.

2.2 Utfordring 2 i Arendal: Bollestad er taus og vi får konkurranse

Verken nestleder Dag Inge Ulstein eller generalsekretær Ingunn E. Ulfsten vil uttale seg når vi tar kontakt sent onsdag ettermiddag. Det kan vi leve med.

Vi tar ikke direkte kontakt med Bollestad, men spør KrF sentralt om hvordan vi best tar kontakt med partilederen, som jo er sykmeldt. Vi får beskjed om å sende en e-post til partiets pressesjef. For å unngå at Bollestad selv skal ta regi og blåse saken i sosiale medier, gir vi henne en relativt stram tidsfrist på to timer.

Vi sender en e-post om saken vår med åtte korthugde opplysninger og påstander fra sentralt plasserte kilder i KrF, som vi ønsker å gi Bollestad mulighet til å «svare på og opplyse». De er alvorlige, men vår vurdering er at de kan besvares innen fristen og ikke krever at partilederen går opp konkret forhistorie. Etter hvert svarer KrFs

pressesjef at Bollestad er sykmeldt og ikke har noen kommentarer. Da gjenstår spørsmålet: hva nå? Kan vi publisere uten en klar motstemme?

Før vi rekker å besvare det ringer en støttespiller av Bollestad oss og gjør det vi opplever som et forsøk på å stoppe saken vår. Hen sier vi ikke kan vite om vi har hele bildet og kommer med motforestillinger. Etter hvert vinner vi forståelse for at vi bare gjør jobben vår og tilslutning til at vi kan bruke motforestillinger hen kommer med i saken vår anonymt. For oss er det kjærkomment å få inn en stemme som forsvarer Bollestad i den første artikkelen vår, som ventelig vil slå hardt, så vi griper sjansen når Bollestads støttespiller ringer. Det gir også saken mer kildebredde. Nå har vi det vi trenger.

Tidlig kveld onsdag 14. august gjør vi en siste sjekk av et par ting i teksten vår mot notater fra kildesamtaler. Da ringer sjefredaktør Bjørn Kristoffer Bore oss og sier at det ringes og meldes fælt blant journalister og KrF-ere i sentrum av Arendal. En NRK-reporter med et intenst blikk gikk nettopp forbi ham på et mingletreff for norsk kristenliv. Vi har nå dårlig tid, selv om vi har vært påpasselige med å spørre alle vi har snakket med om andre medier er på sporet. Vi publiserer nyheten vår før NRK Dagsrevyen klokken 19 og er først ute med nyheten med god margin.

2.3 Dagen derpå: Finn en som kan forsvare Bollestad

Torsdag 15. august er Vårt Lands reportere slitne og én av oss har blitt syk. Alle de store mediene er nå koblet på Bollestad-saken og konflikten sentralt i KrF. For oss er det nå et mål å finne noen som har vært tett på Bollestad og som kan forsvare henne ved navn. Hos Bollestads tidligere statssekretær i Landbruks- og matdepartementet, Widar Skogan, får vi napp etter en del overtalelse. Resultatet blir [en artikkel](#) der han tar Bollestad i forsvar og stiller kritiske spørsmål ved prosessen med varslingen. Lenger ned i saken maner også Vennesla-ordfører Nils Olav Larsen (KrF) til omsorg for partilederen og setter ord på noe av overraskelsen til partifolk utenfor det sentrale apparatet. Vårt Land forhører seg også selv med KrF-ere under hånden om hvordan det går med Bollestad. Partilederdebatten følger Vårt Land i Kulturhuset i Arendal med de andre journalistene, men vi skriver ingen nyheter om den.

2.4 Tilbake i Oslo: Kuppanklager og innhold i varsel – valg vi tok

Vårt Land har tre politiske reportere. Fredag 16. august har én blitt syk med covid19 i Arendal, én er ikke koblet på Bollestad-saken for fullt mens tredjemann er sliten og bruker dagen på hjemreise. Nyhetsleder bestemmer at vi ikke skal jobbe gjennom helgen, men heller starte på ny frisk mandag 19. august.

Tilbake på jobb i Oslo på mandagen kobles siste politiske reporter for alvor på. Fra nyhetsledelsen er bestillingen klar: Vi skal ha is i magen og prioritere å få ut harde

avsløringer, ikke bruke tid på «raskere» saker om reaksjoner ute i partiet eller om prosess. Dette tror vi er én av årsakene til at Vårt Land forble nyhetsledende og dagsordenssettende i dekingen av Bollestad-saken, selv om større medier kunne sette flere journalister i sving: Valget om å tåle å ikke publisere jevnt, selv om etterspørselen etter stoff var stor der ute.

Målet vårt nå er å komme til bunns i hva som egentlig har skjedd og spesielt å få tilgang til innholdet i varselet. Fremgangsmåten vår er fortsatt å snakke bakgrunn med utvalgte kilder. Vi tar hver for oss kontakt med noen få utvalgte KrF-kilder som vi vet har informasjon, eller som vi tror kan ha informasjon. I samtalene spør vi blant annet om kildenes versjon av hva som har skjedd og sjekker opplysninger vi har. Vi spør om hvem som er aktører på ulike hold og om prosess/tidslinje. Vi jakter særlig etterprøvbare hendelser og skriftlig dokumentasjon.

Kvelden mandag 19. august får vi et første napp når en kilde ringer tilbake. I en lang samtale får vi høre hvem som skal ha varslet. Dette får vi høre fra flere kilder på senere tidspunkt. I denne samtalen får vi vite at Olaug Bollestad skal ha deltatt i et sentralstyremøte 6. august, der hun skal ha holdt et forsvarsinnlegg og lest opp et dokument. Etter litt overbevisning og betenkning, deler kilden åpningen av innlegget med oss. Der anklager KrF-lederen nestlederne og generalsekretæren for i praksis å ha bedt om å gå av umiddelbart. Hun hevder også at de skal ha regissert hennes avgang. Det er oppsiktsvekkende anklager.

På morgenen tirsdag 20. august får vi napp hos en annen kilde. Etter en lang samtale går hen med på å lese opp innholdet i varselet og Olaug Bollestads forsvarstale. Vi sitter nå på sprengstoff. Spørsmålet er: Hva gjør vi med det? Hva er veien videre? På et møte staker vi ut tre løp:

1. Publisere en første sak så fort som mulig om Bollestads kupp-anklager mot egne nestledere og generalsekretær. Vi trenger én kilde til, som bekrefter at Bollestad holdt innlegget og at hun kom med den anklagen.
2. Parallelt må vi prioritere å få tak i selve det skriftlige varselet. En muntlig opplesning er ikke god nok dokumentasjon på anklagene i det.
3. Resten av Bollestads forsvarstale sparer vi til vi kan arbeide med en større sak om hva som egentlig skjedde. Men vi skal fortsette å nøste i tidslinje og påstander hun kommer med hver gang muligheten byr seg.

Tidlig på ettermiddagen tirsdag 20. august får vi bekreftet at Bollestad kom med «kupp-anklager» mot nestledere og generalsekretær på sentralstyremøtet 6. august – og at hun skal ha møtt motstand på møtet. Vi henter inn imøtegåelse, [publiserer saken](#) og er først ute med nyheten.

Vår vurdering er at den raskeste veien for å få se varslingsdokumentet, er å jobbe videre med noen veldig få kilder som vi vet har varselet og som vi allerede har kontakt med. Kilden som allerede har lest opp innholdet for oss peker seg særlig ut.

Én av Vårt Lands reportere har holdt i kontakten med hen. Det er et stort steg å dele et varslingsdokument for kilden og det kan få konsekvenser for vedkommende. For å overbevise hen følger vi to spor:

1. **Argumentasjon:** Varselet har utløst en alvorlig krise i et stortingsparti uten at offentligheten og KrFs partiorganisasjon vet hva anklagene er. Vi synes offentlighetens behov for innsyn overlapper med kildens interesser. Men for å kunne dokumentere innholdet i varselet, må vi ha tilgang til selve dokumentet.
2. **Trygging:** Vi beskriver nøye hvordan vi ville håndtere dokumentet ansvarlig. Vi forklarte arbeidsprosessen og hvordan vi ville presentere innholdet. Vi tok oss tid til å snakke gjennom ting.

Til sist går kilden med på å sende oss dokumentet i en kryptert meldingstjeneste. Samtidig blir vi klar over at vi mangler én side av selve varselet.

Neste steg er å forsøke å kontakte andre kilder som har kjennskap til varselets form. Vi gir dem muligheten til å avvise at det vi har fått stemmer. Ingen av disse kildene gjør dette. En sentral kilde går tvert imot langt i å bekrefte hovedinnholdet i varselet uten å nyansere eller avkrefte det vi har.

I samråd med nyhetsledelsen blir vi enige om at vi nå har godt nok kildebelegg til å skrive en sak der vi avslører hva som er anklagene i varselet mot Bollestad. [Nyheten publiseres](#) på ettermiddagen 21. august og er første gang offentligheten får vite hva KrF-lederen anklages for. Nå presenterer Vårt Land detaljer i form av en nøktern gjengivelse av hovedanklagene, der folk før bare hadde overordnede beskrivelser om «lederstil». Dette er også første gang vi omtaler antall varslere og hvor i partiorganisasjonen de befinner seg.

4. Etske utfordringer ved å omtale anklagene i varselet

Arbeidet med artikkelen om varselet reiste etiske spørsmål og utfordringer. Her er en kort gjennomgang – punkt for punkt.

4.1. Hvorfor publisere varselets innhold?

Et varsel er et konfidensielt og taushetsbelagt dokument. Vi mente imidlertid at det var god grunn til å få tak i dokumentet og publisere hovedanklagene i det. Varselet hadde sendt stortingspartiet KrF ut i krise og truet med å velte partileder Olaug Bollestad. Tilbake satt en partiorganisasjon i sjokk og med stort informasjonsbehov. Enda viktigere var at informasjonsbehovet i befolkningen var stort:

- Varselet mot Olaug Bollestad fikk stor oppmerksomhet i media, men fortsatt var svært lite kjent om innholdet i det og hva det dreide seg om. Vi registrerte at det i økende grad ble spekulert i varselets innhold og varslernes motiver. I

våre øyne var det viktig å få tak i varselet og publisere hovedanklagene for å sikre offentlighetens forståelse av det dreide seg om.

- KrF er et parti som kan avgjøre hvem som blir statsminister i Norge etter valget i 2025. Partiet har flere ganger avgjort hvilken blokk som har flertall i Stortinget. Varselet kunne velte Olaug Bollestad og potensielt få konsekvenser for KrFs kurs i politikk og regjeringssamarbeid. Derfor var det av offentlig interesse å få fram fakta om anklagene mot Bollestad.

4.2. Siden som mangler

Ifølge kilden som delte varselet med oss, så manglet det én side i dokumentet. Dette var en nøtt for oss. Vi kom fram til at vi likevel kunne skrive en artikkel med hovedanklagene i varselet, men ikke skrive at vi hadde lest eller hadde hele varselet. Forutsetningen var at andre kilder kunne bekrefte at det var anklagene i varselet vi satt på. Det kunne de.

4.3. Bollestad bidro fortsatt ikke

Olaug Bollestad viste til at hun fortsatt var sykmeldt og ga ingen kommentar. At vi fortsatt ikke fikk tilsvar fra hovedpersonen, er en svakhet ved artikkelen om innholdet i varselet. Overskriften vår slo hardt: «Slik er anklagene om utfrysing, baksnakking og mistenkeliggjøring i Bollestad-varselet». Vår vurdering var likevel at det var forsvarlig å publisere artikkelen og, som nevnt, at det var gode grunner til å publisere hovedanklagene.

4.4. Varslernes identitet og detaljer om varslerne i artikkelen

Etter at vi publiserte saken kritiserte en kilde at vi ikke sa noe varslernes posisjon og antall. Det var vi som spurte om kildens syn på saken. Vi kom fram til at hen hadde et poeng. Når vi nå avslørte hovedanklagene i varselet mot Bollestad, var det rimelig å gi leseren mer info om avsenderne, men uten å røpe identiteten deres. Vi la inn en opplysning om at «varslerne er tre ansatte i KrFs stortingsgruppe». Vår vurdering var at stortingssekretariatet er stort nok til at identiteten deres ikke røpes.

Vårt Land hadde kilder på hvem varslerne var. Samtidig fikk vi aldri en bekreftelse fra varslerne selv og navnene sto ikke i dokumentet vi fikk. Fra KrF sentralt fikk vi i arbeidet med Bollestad-saken formidlet at varslerne ikke ønsket kontakt med oss. Vi forsøkte ikke å ta direkte kontakt med alle varslerne i etterkant. Det går an å stille spørsmål ved om vi var for forsiktige med det. Det går også an å spørre om vi burde lagt oss på en formulering med et ørlite forbehold i artikkelen om innholdet i varselet. For eksempel: «Varslerne **skal** vært tre ansatte i KrFs stortingsgruppe».

5. Skjebnemøte, Bollestad's avgang og relasjonsbygging som nøkkel

Torsdag 22. august er det klart for et skjebnemøte om Bollestad-saken i KrFs sentralstyre. På forhånd er følgende kjent:

- Styret skal diskutere situasjonen partiet står i med varselet mot Bollestad, men ikke behandle selve varselet.
- Hovedpersonen selv skal være til stede når møtet avholdes. Det er derimot ikke kjent *hvor* møtet skal være.

Sentralstyremøtet skal starte klokka 16, men Vårt Lands reportere er på jobb fra tidlig formiddag. Vi Land har to mål:

1. Få kommentarer fra KrFs ledelse og medlemmer av sentralstyret. Aller helst fra Bollestad selv.
2. Melde hva resultatet av sentralstyremøtet blir. Aller helst først.

Fra kontoret vårt i Hausmannsgate hjelper en kollegaer til med å skrive «skallsaker» til begge formål. Det vil si artikkelutkast, der vi kan fylle inn nøkkelinfo vi får inn og slik publisere saken raskere. Det frigjør tid for oss politiske reportere.

Først må vi imidlertid finne ut av hvor sentralstyremøtet skal avholdes. Vårt Lands reportere plasserer seg på de to mest sannsynlige stedene: utenfor KrFs landskontor i Nedre Vollgate i Oslo og utenfor KrFs korridor på Stortinget. Mens vi venter går vi i gang med å kontakte hoteller, der KrF har hatt landsstyremøter tidligere og får også resepsjonister til å sjekke hotellkjedens bookingsystemer etter KrF-møter. Slik forsøker vi å forsikre oss om at KrF-toppene ikke sniker seg unna. Men etter hvert blir det avklart at landskontoret er stedet.

Fra tidlig ettermiddag av ankommer sentralstyremedlemmer og sentrale KrF-ansatte landskontoret. Vårt Land og andre medier får kommentarer fra flere. Hovedpersonen selv er derimot ikke å se, selv om Aftenposten har meldt at Bollestad har ankommet Oslo. I etterkant får vi vite at hun ankom landskontoret tidlig og gjennom en ukjent inngang.

Ved møtestart klokka 16 står et stort presseoppbud igjen på gata utenfor. Vi slippes aldri inn hos KrF før møtet er ferdig. Det gis ingen begrunnelse, men landskontoret er ikke stort. For klyngen med pressefolk på gata utenfor blir det en minneverdig opplevelse. De blir stående i den kjølige augustkvelden i syv timer.

Når klokka nærmer seg 23 ryktes det at møtet nærmer seg slutten. Først klokka 23.07 varsler KrFs pressesjef at det blir et presstreff inne i KrFs lokaler klokka 23.20. I løpet av kvelden har Vårt Lands reportere sendt ut flere SMS-er for å sondere hva som skjer på møtet, uten annet hell enn å opprette kontakt med mulige

kilder til info ved møteslutt. Nå setter vi for alvor inn støtet for å finne ut hva møtet har resultert i.

Mange meldinger sendes ut til KrF-ere vi har hatt mer eller mindre kontakt med i årenes løp. Etter noen minutter får vi napp: «Olaug trekker seg». Kilden er sikker i sin sak. Vi melder bekreftelsen inn til nyhetsleder og vurderingen vår er at kilden er god nok. Han publiserer artikkelen og vi er først ute med nyheten om KrF-lederens avgang. Idet artikkelen publiseres og pushvarselet blinker på mobilskjermene, tikker bekreftelse nummer to inn fra en annen kilde: «Hun gir seg».

Deretter går vi sammen med resten av pressen opp trappa til KrFs landskontor. Der er lufta innestengt og alle KrF-erne synlig slitne. Bollestad kunngjør at hun trekker seg, nestlederne Dag Inge Ulstein og Ida Lindtveit Røse svarer fåmælt på pressens spørsmål og så er det over.

I etterkant av denne kvelden gjorde vi oss noen tanker om hvorfor vi fikk ut nyheten om KrF-lederens avgang først. Kildene til den hadde ikke bidratt med noe viktig så langt i arbeidet vårt med Bollestad-saken. Men én fellesnevner var det med mange av våre tidligere kilder: over tid har vi bygget eller fått en relasjon til dem. Det er en fordel for oss å ha fulgt KrF tett over tid. Det gjør at nøkkelspillere svarer oss og har tillit til oss. Men det er også en fordel med tanke på å vurdere kilders troverdighet og opplysninger, vite hvem man kan kontakte og hvilke spørsmål man bør stille.

Vårt Land er i tillegg Kristelig Folkepartis kanskje viktigste kritiske offentlighet. Det kan tenkes å gi kilder insentiv til å gi oss opplysninger når det ikke koster dem noe lenger, som etter at Bollestads skjebne som partileder var avgjort 22. august. Men det gjør også at flere i KrF har erfaring med å være kilde i eller gjenstand for tøff og avslørende journalistikk fra Vårt Land om ubehagelige spørsmål for både dem selv og partiet. Nettopp personer som hadde vært kilder i eller berørt av undersøkende journalistikk fra Vårt Land tidligere, var viktige ved ulike korsveier i nyhetsløpet med Bollestad-saken. Forhåpentligvis fordi de har opplevd oss som ryddige og proffe.

6. Det er ikke over når lederen går av: jakten på det fulle bildet

Bollestad-saken var ikke over selv om Bollestad hadde gått av. Etter skjebnemøtet 22. august gjensto KrFs konklusjon om varselet mot eks-lederen, samt mange ubesvarte spørsmål om tiden før og etter varslingen: Hvordan kunne en konflikt pågå i det stille – så lenge? Også under radaren for Vårt Land-reportere, som mer enn gjennomsnittet av stortingsreportere svir av minutter av journalistisk tid i stortingskorridoren til et trepresentsparti?

Vi bestemte oss for å jakte på det store dramaet - skrive fortellingen om hva som egentlig skjedde i kulissene og hemmelige rom. Dette er et journalistisk grep vi har brukt med hell tidligere. Slik kunne vi skape et «historisk» dokument om hvordan en skjellsettende hendelse i KrF egentlig forløp. Ikke bare hadde leserne våre vist interesse for slike saker. Det er også vår rolle å få frem et bredere og mer fullstendig bilde av dramaet - og nå kanskje særlig hvordan situasjonen var for hovedpersonen Olaug Bollestad.

Slike store fortellinger om hva som *egentlig* skjedde i kulissene ved viktige politiske begivenheter kan også være en presseetisk sikkerhetsventil. Ikke bare ga det oss en mulighet til å rette opp i eventuelle hull eller ubalanser i vår dekning. Det var også siste mulighet for partene i Bollestad-saken til å forme hvilken fortelling som blir stående. Erfaringsvis er denne typen artikler siste sak om en politisk begivenhet som vil bli lest av mange og dukke opp i nettsøk i ettertiden.

Nå var hovedjobben å kartlegge tidslinjer og aktører. Vårt Land hadde alt avslørt et opprivende sentralstyremøte 6. august – der partilederen i praksis hadde beskyldt sine nærmeste for kupp. Men enda viktigere nå: I forsvarstalen sin hadde Bollestad gitt en kronologisk presentasjon av hele hendelsesforløpet sett fra hennes ståsted. Talen hadde vi allerede fått lekket og spart på for å jobbe videre journalistisk, samt for å kontrollere faktapåstander. Også TV2 hadde skaffet seg tilgang til den aktuelle talen - og publiserte tidlig en artikkel om Bollestads forsvarskamp i lederstriden.

Metodisk var dokumentet gull for oss: De kronologiske datoene og punktene i forsvarstalen kunne metodisk gi oss basisen for en utvidet og ny fortelling om alt som skjedde på bakrommene. Vi kunne sjekke ut hendelsene enkeltvis - og avdekke hvorfor toppstriden i partiet spisset seg til.

Tidspunktene for en rekke avgjørende møter på senvåren og sommeren var ramset opp av Bollestad selv. For oss var det naturlig å kartlegge hvem som var til stede - og hvem som ikke var det. Og få røyket ut hva som hadde vært tema, partenes budskap og hvor intenst det hadde vært.

13. september – tre uker etter at Bollestad trakk seg – publiserte vi i [Vårt Land](#) vår store sak med «Den ukjente historien om Olaug Bollestads avgang som KrF-leder». Hvorfor tok det så lang tid?

6.1 Løse tråder og et ømtålelig tema: Var det noe galt med Bollestad?

En stor artikkel om hva som *egentlig* skjedde tar naturligvis tid å lande fordi mange opplysninger og hendelser må sjekkes med de involverte partene. Påstander og vurderinger må vurderes opp mot hverandre. Men årsakene til at vår store artikkel tok tre uker er flere.

Fra arbeidet vårt med Bollestad-saken var det løse tråder vi selv ønsket å nøste opp i. For eksempel kom det oss tidlig for øret at KrF vinteren 2024 hadde gjennomført en undersøkelse blant alle ansatte på ulike plan i partiet. Fra ulikt kildehold ble den omtalt som positiv: Undersøkelsen skal ikke ha avslørt tydelige innslag av misnøye. Gjentatte ganger har vi bedt om tilgang til undersøkelsen. Men til dags dato har KrFs generalsekretær ikke latt Vårt Land få innsyn i den.

Vel hadde vi allerede omtalt at varslerne var ansatte i KrFs stortingsgruppe. Vi var dessuten kjent med at misnøyen med Bollestad var konsentrert i stortingsgruppens administrative apparat – og i toppledelsen. Men her måtte vi borre dypere og få vite mer.

Et spor var om opptakten til striden rundt Bollestad kunne ha røtter i en annen turbulent periode i KrFs sentrale apparat bare få år tilbake i tid. For etter at KrF ramlet under sperregrensen i 2021, skrumpet partistøtte inn og partiet måtte nedbemanne. Prosessen skapte konflikter i apparatet. [Vårt Land](#) brettet ut prosessen i desember 2021. Bollestad var da blitt partiets nye leder – men ansvaret for nedbemanningen lå hos daværende generalsekretær Geir Morten Nilsen. Flere av aktørene fra den gang ble re-kontaktet av oss sent i august. Kartleggingen ga ikke sikkert hold for en sammenheng med årets stridigheter.

Underveis i arbeidet vårt med å kartlegge tidslinjen presset dessuten to andre spørsmål seg sterkere på:

- Var det noe unormalt ved Bollestads krefter eller helse?
- Lå det noe mer alvorlig bak begivenhetene i KrF – noe Bollestad hadde gjort eller slet med – enn det vi hadde omtalt til nå? Kanskje forhold av typen vi i pressen vanskelig kan omtale?

For å sjekke det første kontaktet vi blant annet et knippe stortingspolitikere fra andre partier, som KrF-lederen hadde kontaktflate mot. Hadde de merket noe unormalt ved Bollestads krefter eller helse? De sa seg svært overrasket over KrF-lederens exit. De hadde jo ikke merket noe spesielt. Våren i forveien hadde jo Bollestad vært helt normalt tilstede både i komitearbeid og politiske forhandlinger.

Slike bemerkninger forsterket behovet vårt for å gjennomgå deler av Bollestads politiske virke halvåret i forkant. Vi har sjekket tilstedeværelse i debatter gjennom stortingsreferater, kartlagt Bollestads poster på Facebook/Instagram og foretatt søk i databaser over utspill og tilstedeværelse.

Helse er et ømtålig tema – og noe privat. Men i mange av kildesamtalene vi hadde med sentrale aktører i KrF, ble det stilt spørsmål rundt Bollestads helse som partileder. Dette tilleggset dukket opp i kritikk mot hennes arbeidsstil. Fra flere

var en «skjørhet» hos henne med i potten av vurderinger for at Bollestad burde tre til side i god tid før valgkampåret 2025.

Dette måtte nødvendigvis også sjekkes i samtaler med personer i KrF som har en større nærhet til Bollestad enn andre. Svarene ga oss et splittet bilde: Enkeltkilder sentralt i partiet tilla temaet vekt – på motsatt side ble påstander om skrantende helse eller andre alvorlige problemer totalt avvist. Også sentrale personer i KrFs bakland med større avstand til dagens manesje ble forelagt spørsmål om lederstil og «stayer-evne».

Men fortsatt gjensto det andre spørsmålet: Hadde KrF-lederen kanskje problemer av mer alvorlig art, som vi kanskje ikke engang kunne omtale? To uker før publisering var det nemlig et paradoks som gjentatte ganger ble diskutert mellom oss tre – og nøkkelfolk i vår egen redaksjon:

- At nestledere og toptillitsfolk bidrar til å kaste sin egen partileder er enestående og så til de grader ekstraordinært i et norsk parti – kan det skyldes et «hemmelig» vendepunkt vi ikke finner ut av?
- Kan det ligge en ømtålig sak eller en tematikk rundt partilederen, som er så alvorlig at hun måtte gå av?

For et KrF i kamp mot sperregrensen vil jo det å fjerne Bollestad også bety at man kastet partiets store «TV-kjendis» og mulige stemmesanker utenfor kristelig kjernelandskap. Det kunne opplagt gi et omdømmetap utad.

I slutfasen av arbeidet med den store bakgrunnssaken om Bollestads fall brukte vi mye kraft på å nøste i dette: Om det fantes en skjellsettende hendelse, noe sensitivt, som man ikke kunne snakke åpent om. Det var viktig å få røyket dette ut – også fordi vi ikke burde gå på en journalistisk smell der det i ettertid viste seg at det var noe større som veltet partilederen.

Vi fant aldri en slik spesiell hendelse, eller et ekstra alvorlig forhold. Bildet som dannet seg – særlig etter inngående samtaler med sentrale aktører mot slutten, men også med KrF-ere utenfor det sentrale miljøet – var snarere det vi til slutt omtalte i artikkelen. De tegnet et bilde av en partileder som ikke klarer å ta inn og forholde seg til kritikk og vanskelig tematikk – som skrur av og går i lås. Det opplevdes videre at hun tøyer sannhet og fakta om hendelser. Og at hun går tilbake på saker man trodde var landet.

Totalbildet av nær uopprettelig tillitsbrudd mellom leder og nestledere/toppapparat styrket seg gjennom disse undersøkelsene. Kildeopplysningene våre viste her at Bollestads håndtering av konflikten og bekymringene som ble tatt opp med henne kanskje var vel så avgjørende for dette. Deriblant hennes vekslende signaler om hun ville fortsette som partileder eller ikke, og anklagene hun kom med i møtet i KrFs sentralstyre 6. august. Vi hadde nå materiale som viste full skjæring innad i en

partiledelsen. Nøkkelpersoner mente at dette var en umulig situasjon å starte inngangen til valgkampåret med.

I sluttfasen av arbeidet med artikkelen om bakgrunnen for Bollestad-dramaet fant vi grunn til å gjennomføre en rekke ekstra bakgrunnssamtaler med nøkkelpersoner, både for å imøtegå påstander og sikre presisjon av de mest sensitive opplysningene. Undersøker man tilspissede konfliktsituasjoner møter man ofte aktører med sin egen agenda – og det er ekstra grunn til kritisk å gjennomgå påstander på ømfintlige og potensielt personrammende felt.

6.2 Bollestads taushet og sykmelding – en stor utfordring

For arbeidet vårt var det hele tiden en svakhet at vi ikke fikk snakket med Bollestad selv. Ikke minst om personlige anklager mot henne.

Metodisk har tilstanden hennes med sykmelding i tiden før og etter at dramaet toppet seg i august, gjorde det det umulig å få gitt leserne våre et fullstendig bilde av hennes versjon. Og ikke minst: Få ettersjekk alt av materialet vårt – og konfrontert henne respektfullt med krevende påstander.

Journalistisk måtte vi respektere en sykmelding – og begrense forsøk på kontakt til det nødvendigste. For Vårt Land har det aldri vært aktuelt å «henge» utenfor bopel eller å oppsøke Bollestad lokalt.

Tidvis i arbeidet i august og september har vi tatt sjekktelefoner til folk i hennes krets for å få signaler om hvordan hun personlig hadde det.

Selv har hun innimellom besvart tekstmeldinger fra oss – og gitt oss tilsvar av en helt nøktern karakter før publisering. Men Bollestad kan ha ønsket å ha regi på sin mot-fortelling. I tekstmeldinger til oss varslet hun sin egen versjon på et senere tidspunkt. Og hun valgte til slutt scenen for å «snakke ut» om dramaet og påstander, da hun stilte til intervju i NRK Debatten 17. september.

Gjentatte forespørsler om å imøtegå helheten i artikler vi opplagt måtte publisere, har Bollestad avslått. Overfor Vårt Land valgte hun hele tiden å forbli taus om detaljene - og de mange spørsmålene vi ville ha oppklart eller latt henne få gi motsvar til. Dette er en svakhet ved vår dekning. Underveis har vi forsøkt å bøte på den ved å oppsøke hennes støttespillere for å få inn motstemmer og motforestillinger – ved navn eller anonymt. Å få tilgang til forsvarstalen som Bollestad til KrFs sentralstyre 6. august har også vært viktig. Den bidro til at vi i langt større grad kunne presentere hennes syn på begivenhetene i vår store artikkel 13. september.

6.3 Den siste saken: KrFs konklusjon om varselet

Vårt Land satte et punktum for deknningen av Bollestad-saken 27. september. Da kunne vi [avsløre hva KrF konkluderte](#) i varslingssaken mot henne og brettet ut den formelle prosessen i etterkant av partileders avgang. Deriblant hvordan saken var blitt advokatmat. Det juridiske sporet fislet siden ut i stillhet. Igjen var metodikken for å få ut informasjon bakgrunnssamtaler. Konklusjonen om at Bollestad brøt partiets etiske retningslinjer om ledes atferd fikk vårt land ut ved å argumentere for at dette spørsmålet ikke kunne stå ubesvart og åpent for spekulasjon.

7. Hva var nytt og hva ble konsekvensene – pluss et etisk dilemma

Kort oppsummert så avdekket vi at det var kommet et varsel mot KrF-leder Olaug Bollestad, innholdet i det og hva konklusjonen ble. Vi avdekket også hva bakteppet for konflikten var og flere historiske hendelser som fant sted bak lukkede dører. Kort sagt avslørte vi både hva, hvordan og hvorfor – først.

Våre nyhetssaker og avsløringer har hatt flere konsekvenser:

- At Olaug Bollestad trakk som KrF-leder – i hvert fall at hun gikk av på det tidspunktet hun gjorde.
- Vi opplyste både befolkning og KrFs partiorganisasjon om dramatiske politiske begivenheter de var helt uvitende om. Dette var begivenheter som hadde potensial til å flytte makt internt i KrF og i norsk politikk.

Avsløringene våre har også hatt andre etterspill:

- Dag Inge Ulstein overtar etter alle solemerker som ny KrF-leder. Han måtte forsikre om at KrF fortsatt ønsket Erna Solberg som statsminister på ny.
- KrF falt kraftig på målingene i månedene etterpå.
- Det utløste en nominasjonskamp i Rogaland om førsteplassen ved stortingsvalget neste år, som Jonas Andersen Sayed vant foran KrFU-leder Hadle Rasmus Bjuland under dramatiske omstendigheter.

At Olaug Bollestad trakk seg på sentralstyremøtet 22. august uten at varslingssaken mot henne var ferdigbehandlet, som følge av våre etter avsløringer og mediestorm, reiser etiske spørsmål:

- Burde vi avventet at varselet ble behandlet?
- Kan varsel, varsler og omvarslet behandles ryddig når det blir en stor mediasak?

Vi erkjenner at dette er et dilemma. Omtalen vår var en belastning for de involverte. Og det er vanskeligere å sikre en ryddig og rettferdig behandling av varselet.

Vi mener likevel at forholdene vi avslørte var av så stor interesse for offentligheten og for KrFs partiorganisasjon at det rettfærdiggjorde publisering. Vi mener det var viktig å avdekke hva som skjedde mens det skjedde, ikke i etterkant. For også politisk makt var i bevegelse.

8. Andre særlige erfaringer og lærdommer fra arbeidet

Vi gjorde oss mange nyttige erfaringer i arbeidet med Bollestad-saken. Her er noen som ennå ikke er omtalt i rapporten:

8.1. Samarbeid på tvers i redaksjonen

Vi holdt løpende kontakt med både nyhetsledelsen og andre på huset underveis. Først og fremst gjennom felles kanaler oss imellom i meldingstjenesten Slack. Disse var svært viktige for oss på flere vis:

- Dele tips, informasjon og spor når vi kunne det.
- Diskutere metodiske og etiske utfordringer.
- Heie hverandre fram og inspirere.

Meldingstrådene, som utviklet seg til ganske episke proporsjoner, var avgjørende for arbeidet vårt. Flere hoder tenker bedre enn ett, ingen av oss kunne landet dette nyhetsløpet alene.

8.2 I tospann: gjenoppsøk notater og re-intervju kilder

Under flere, men ikke alle, våre viktige kildesamtaler var vi to eller flere til stede. Dette hadde flere fordeler i ettertid. Deriblant at vi sjekke og diskutere nyansene i notater/transkript: Hva sa hen egentlig? Hva er hullet her? Hva må vi finne ut?

Et annet svært nyttig grep vi gjorde, ofte etter slike fot i bakken-runder i fellesskap, var å gjenoppsøke nøkkeltilder for å presse fram presiseringer av ulne antydninger.

8.3 Ikke utelukk kilder utenfor det sentrale apparatet og miljøet

For arbeidet vårt var det avgjørende at vi ikke utelukket personer utenfor det sentrale apparatet og miljøet. For det første for å få et korrektiv til sentrale kilder. For det andre for å finne forsvarere av Bollestad.

Dessuten: Minst én kilde til sentrale opplysninger i dekingen vår, viste seg å sitte litt utenfor det sentrale arbeidsmiljøet.

8.4 Prioriter ressursbruken

Vårt Land hadde tre politiske reportere i fullt arbeid med Bollestad-saken i fem uker, med unntak av enkelte sykdomsavbrekk. Det var nødvendig.

8.5 En nøtt: Folk vi måtte forholde oss til kunne være varsler(e)

KrFs stortingsmiljø er lite. I ettertid ser vi en metodisk og etisk problemstilling: Folk vi måtte forholde oss til innledningsvis kunne være varsler(e).

Vedlegg - Våre viktigste artikler om Bollestad-saken

14 august

<https://www.vl.no/nyheter/2024/08/14/varsel-mot-krf-leder-olaug-bollestad/>

15 august

<https://www.vl.no/nyheter/2024/08/15/widar-skogan-krf-forsvarer-bollestad-stiller-sporsmal-ved-handtering/>

20. august:

<https://www.vl.no/nyheter/2024/08/20/olaug-bollestad-i-toppmote-i-krf-anklaget-nestledere-og-generalsekretaer-for-kupp/>

21. august

<https://www.vl.no/nyheter/2024/08/21/slik-er-anklagene-om-utfrysing-baksnakking-og-mistenkeliggjoring-i-bollestad-varselet/>

22. august:

<https://www.vl.no/nyheter/2024/08/22/olaug-bollestad-ferdig-som-krf-leder/>

13. september

<https://www.vl.no/nyheter/2024/09/13/den-ukjente-historien-om-olaug-bollestads-avgang-som-krf-leder/>

27 september 2024

<https://www.vl.no/nyheter/2024/09/27/dette-konkluderte-krf-i-varslings-saken-mot-olaug-bollestad/>